

Kapitel 7.

Regnskab og revision.

§ 29. Der skal for hvert regnskabsår udarbejdes årsregnskab. Årsregnskabet består af status (balance), resultatopgørelse og årsberetning. Regnskabsåret er kalenderåret.

Stk. 2. Årsregnskabet skal underskrives af bestyrelsen og direktionen. Mener et bestyrelsesmedlem eller en direktør, at årsregnskabet ikke bør godkendes, eller har han andre indvendinger mod dette, som han ønsker at gøre bankens generalforsamling henholdsvis sparekassens repræsentantskab bekendt med, skal det fremgå af påtegningen på regnskabet, og en redegørelse herfor gives i årsberetningen.

§ 30. Årsregnskabet skal opgøres således, som god regnskabsskik tilsiger såvel med hensyn til vurderingen af posterne i status som vedrørende regnskabets specifikation, opstilling og posternes benævnelse.

Stk. 2. Status (balancen) skal indeholde en opgørelse over bankens eller sparekassens aktiver, gæld og egenkapital ved regnskabsårets udgang. Resultatopgørelsen skal opstilles således, at den giver en efter bankens eller sparekassens forhold tilfredsstillende redegørelse for, hvorledes regnskabsårets overskud eller tab er fremkommet.

Stk. 3. Status og resultatopgørelsen skal i øvrigt affattes i overensstemmelse med de fælles regnskabsformer, som foreskrives af tilsynet med banker og sparekasser. Tilsynet kan fastsætte bestemmelser om udarbejdelse af koncernregnskab og om særlige oplysninger til status og resultatopgørelsen, der kan optages som noter til de regnskabsposter, hvortil de hører.

§ 31. Aktiver, der er bestemt til vedvarende eje eller brug for banken eller sparekassen (anlægsaktiver), må ikke optages til en højere værdi end anskaffelsesprisen. Til anskaffelsesprisen kan medregnes beløb, som er anvendt til forbedringer og er afholdt i regnskabsåret eller medtaget i status for tidligere regnskabsår. Anlægsaktiver må i øvrigt ikke — bortset fra reglerne i stk. 4 — optages til en højere værdi end den, hvortil de er optaget i status for det forudgående regnskabsår.

Stk. 2. Anlægsaktiver, der undergår værdisforringelse på grund af alder, slid eller andre tilsvarende forhold, skal årligt afskrives med mindst et hertil svarende beløb, medmindre det pågældende aktiv allerede er tilstrækkelig afskrevet. Afskrivning skal foretages, selv om resultatopgørelsen viser eller derved kommer til at udvise underskud.

Stk. 3. Er værdien af anlægsaktiver lavere end den værdi, hvortil de kan opføres efter bestemmelserne i stk. 1 og 2, og dette skyldes forhold, som ikke kan antages at være forbigående, skal de pågældende aktiver nedskrives i den udstrækning, det må anses for nødvendigt efter god regnskabsskik.

Stk. 4. Uanset foranstående bestemmelser kan anlægsaktiver, hvis værdi er væsentlig højere end det beløb, hvortil de er optaget i status for det foregående regnskabsår, dog optages til den højere værdi, såfremt værdiforøgelsen må antages at være af varig karakter. Fast ejendom må dog ikke opskrives over ejendomsværdien ifølge den senest foretagne offentlige vurdering. Det ved opskrivningen indvundne beløb må kun anvendes til:

1. i banker

- a) nødvendig nedskrivning på andre til vedvarende brug bestemte aktiver,
- b) fondsaktieemission,
- c) henlæggelse til en opskrivningsfond, der kun må benyttes i de under a) og b) bestemte øjemed,

2. i sparekasser

- a) nødvendig nedskrivning på andre til vedvarende brug bestemte aktiver,
- b) henlæggelse til en opskrivningsfond, der kun må benyttes i det under a) nævnte øjemed.

§ 32. Værdipapirer, der er genstand for offentlig kursnotering, må ikke opføres til en kurs, der er højere end den ved regnskabsårets slutning senest noterede køberkurs. Andre værdipapirer må højst opføres til den skønnede værdi.

Stk. 2. Fremmed valuta må højst optages til de ved regnskabsårets afslutning noterede kurser.

Stk. 3. Omkostninger ved en banks eller sparekasses stiftelse, ved forhøjelse af aktie- eller garantikapitalen eller ved erhvervelse